

Antoni Gorgues. Director del festival MUD

“El MUD s’ha convertit en un festival amb personalitat”

Avui

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqeurocredit.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 25 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14528 - AVUI / Any XL. Núm. 13398 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-11

Pressió a Puigdemont

TROBADA • El candidat de JxCat es reuneix amb el president del Parlament, Roger Torrent, que li exigeix la formació ràpida d’un govern “efectiu des del minut 1”

Torrent amb Puigdemont, ahir a Brussel·les ■ REUTERS

FRONTS • La CUP reclama la “materialització” de la República per invertir-lo i l’Estat tanca la delegació a Brussel·les i envia més guàrdies civils a Girona

NACIONAL

P12

L’ex-secretari general del PP valencià Ricardo Costa arribant ahir a l’Audiència Nacional per declarar ■ EFE

Confessa que el PP rebia diner negre

L’ex-secretari general al País Valencià admet el finançament il·legal

Nacional

P8

Investiguen el correu de Sánchez i Cuixart

La Guàrdia Civil es persona a les seus d’Òmnium i l’ANC per clonar els ‘e-mails’

Europa-Món

P25

Els nacionalistes corsos augmenten la pressió

FIDA
XVI Fira intercomarcal de l’oli de la Ribera d’Ebre, Terra Alta i Priorat
27 i 28 de gener 2018

<http://www.firamoralanova.cat/fira-del-oli/>

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Costa

Impressionant la declaració ahir davant l'Audiència Nacional de Ricardo Costa, exsecretari del PP al País Valencià. Costa, acorralat judicialment i segurament convençut que ha de salvar el seu cul com a feina prioritària, ha cantat tot el que es podia cantar i més. Sí, és veritat que el PP es va finançar il·legalment amb diner negre, ha dit en seu judicial apuntant a Francisco Camps com a responsable del dopatge amb què el PP va participar en la vida pública valenciana durant anys. Costa ha explicat amb pèls i senyals com Camps i Cotino, expresident de les Corts, van ordenar al partit finançar-se amb diner negre i il·legal per anar a les eleccions i de quina manera van crear la trama amb les empreses que havien de finançar el projecte.

Costa ha explicat com arribaven els famosos sobres plens de diner, per les mans de qui passaven i com servien, sembla, per a finançar les

Costa ha explicat amb pèls i senyals com Camps i Cotino, expresident de les Corts, van ordenar al partit finançar-se amb diner negre i il·legal

enormes campanyes electorals que els populars feien al País Valencià i que tant destacaven sobre les dels altres partits. En un sol any podríem estar parlant de quatre milions d'euros.

La confessió de Costa és important perquè finalment dona la raó als investigadors i als partits, especialment Esquerra Unida del País Valencià i Compromís, que fa anys que reclamen investigar la corrupció popular i prendre decisions al respecte. Decisions que van des del càstig als responsables fins a la demanda, cada dia més consistent i fàcil de sostenir, d'il·legalitzar el PP per la seua actuació criminal. Després del que ha explicat Costa, ningú no pot tenir dubtes que la corrupció vinculada al PP no és només, com alguns voldrien, un afer personal d'aquest o d'aquell polític concret sinó una actuació planificada, amb una direcció reconeguda al darrer i amb un mètode d'actuació reconeguda i creat per a delinquir. I això posa el debat en un altre nivell.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Solitud presidencial

Si el Parlament elegix Carles Puigdemont president de la Generalitat, res a dir, al contrari: els parlaments elegeixen els presidents dels governs. Ara: com que Puigdemont no podrà tornar de Brussel·les sense ser ingressat a la presó i com que des de la distància, es digui el que es digui, no es pot governar un país, caldrà de seguida l'elecció d'un president efectiu, un conseller en cap, alguna figura delegada de la seva confiança que administri el dia a dia del país i sigui reconeguda per la gent com una primera autoritat. Diuen els contraris a aquesta fórmula que com que el govern només es reuneix un dia a la setmana, la presència presidencial es pot resoldre amb una videoconferència o amb altres recursos que l'electrònica i la informàtica ofereixen. O ho diuen de broma o no tenen en bon concepte què és un govern. Un president ho és les vint-i-quatre hores del dia i els consellers necessiten tenir-lo a mà en tot aquest lapse temporal. No és el president qui es reuneix amb el govern sinó el govern qui es reuneix amb el president, que és qui té l'última paraula en

“Els governants han de ser pròxims i acompanyar la gent

tot. La “solitud del president” de què parlen els que ocupen o han ocupat aquest càrrec, aquí o en qualsevol país del món, vol dir que per sobre d'ell o en igualtat de condicions no hi ha ningú més i que arriba un moment que la responsabilitat és seva i només seva. Extrepar la solitud mantenint-se a una distància quilomètrica potser és excessiu.

Puigdemont és un deficiat de la informàtica. Amb un mòbil o un ordinador es fa present pertot. El do de la ubicuitat li és consubstancial. Conserbo una fotografia del dia que va inaugurar a Sant Climent de Taüll les pro-

jeccions que completen les pintures murals originals del temple. Molta gent l'acompanya en la contemplació. L'holograma és a les parets. Ell és real, tangible, amb orelles per escoltar i llengua per parlar. Els vells teòrics de la política afirmen que els governants “han de ser pròxims i acompanyar la gent” i, de moment, no hi ha millor companyia que la que transmet escalf humà. Aquell dia, a Taüll, feia un fred que pelava. Un president també ha de presidir inauguracions i funerals.

Dilluns, Puigdemont va fer una conferència a Copenhaguen. La professora universitària de ciència política que el va interpel·lar va desplegar els tòpics més rebregats sobre Catalunya. El president li va haver de dir que no hi entenia gens. La “pedagogia catalana” empresa per Raül Romeva a Europa i al món té molts buits, com es va demostrar el 27 d'octubre quan Europa i el món ens van deixar sols. Puigdemont, ara que és objecte de curiositat als fòrums internacionals per la seva condició d'exiliat i represaliat, els pot omplir des de la presidència reconeguda pel Parlament i els votants.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ckewqc>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Confusió

Sentint les respostes de Mariano Rajoy en l'entrevista d'Onda Cero, em venia al cap la paraula *irresponsable*. No sabia res del finançament il·legal del PP, que atribueix a unes persones, malgrat que n'era president. No sabia valorar el dispositiu de l'1-O, que no va detectar cap urna i va fer mil ferrits, malgrat que ha estat ministre de l'Interior. No sabia res de les decisions judicials perquè no li correspon...

Tot plegat forma part de la gran maniobra de confondre i fer passar per rebel·lió i secessió allò que va ser un intent pacífic d'assolir la independència. Tothom hi participa: el rei Felip VI assegura a Davos que a Catalunya s'atacava la democràcia, però és el govern del seu estat qui pretén impedir a un cap de llista elegit pel sufragi dels ciutadans participar en un debat d'investidura. Rajoy i el seu ministre de l'Interior despleguen efectius policials per evitar que Puigdemont arribi al Parla-

“El rei acusa Catalunya d'atacar la democràcia però Rajoy no admetria l'independentisme ni que fos majoritari

ment. Malgrat el seguiment constant que li fa l'Estat a Brussel·les, encara no les tenen notes. Si no van aturar cap urna l'1-O!

Rajoy assegurava que ni que obtingués més de la meitat dels vots, no permetria res a l'independentisme. Això no “ataca els pilars de la democràcia”

com es queixava Felip VI que succeeix a Catalunya.

Altres autonomies registren pèrdues d'empreses similars al balanç català, i no han protagonitzat cap procés: Galícia perd un 15% de corporacions, pel 18% de Catalunya. Rajoy no acusarà Feijoo d'aquesta pèrdua d'empreses, perquè allà hi governa *in saecula saeculorum*. L'Estat tanca la delegació de la Generalitat a Brussel·les perquè s'hi havia de fer la trobada Torrent-Puigdemont, però la majoria d'autonomies mantenen obertes oficines a la UE sense fer-hi gran cosa...

Més confusió, com la manifestació d'agents de policia a Barcelona per reclamar millores de sou per als policies i els guàrdies civils. A qui reclamaven els líders del PP, Cs i el PSC les millores? Tot són ganes d'airejar l'espanyolisme i guanyar allò que no s'ha pogut obtenir en les eleccions de la “república”, que també conforia ahir Rajoy.

De reüll

Pepa Masó

Impedir la investidura

No hi ha dubte que el màxim objectiu del govern espanyol és impedir la investidura de Carles Puigdemont. Així de clar, sense embuts, ho ha manifestat el president del govern espanyol, que ho justifica omplint-se la boca de dues paraules: democràcia i llei. Quin és el sentit democràtic d'impedir que es compleixi la voluntat expressada a les urnes en unes eleccions que, ves per on, les va imposar ell mateix? Quin sentit de la llei té qui se salta deliberadament la separació de poders per tal d'utilitzar

El govern del PP està pervertint les essències del sistema democràtic

la justícia al servei dels seus interessos? De quin respecte a la democràcia està parlant Rajoy? De quina llei? El govern del PP, amb l'inevitable suport d'aquells que busquen ocupar el seu espai polític i dels socialistes, està pervertint les essències del sistema democràtic, sense pietat. Davant la seva flagrant

inoperància per resoldre una qüestió política des del diàleg, han fet de la justícia una arma política que a curt termini els pot jugar a favor, però que pot tenir unes pessimes conseqüències a llarg termini perquè estan minant els pilars de l'estat de dret. Malauradament, però, la maquinària judicial, imparabile, segueix el seu camí moguda, únicament, per motivacions polítiques que només busquen eliminar del mapa els líders polítics i civils de l'independentisme amb la presó o l'exili. L'estratègia és impedir, però caldria recordar-los que s'ha demostrat que impedir no és la solució.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Mariano Rajoy

Sobreactuació espanyola

Amb el tancament de la delegació de la Generalitat a Brussel·les (ja les ha tancat totes), el govern espanyol discrimina Catalunya, perjudica les empreses exportadores catalanes i insisteix en la represàlia, ara contra el Parlament electe, amb una demostració de força que no té res a veure amb la Constitució i la llei.

EXPRESIDENT DEL PAÍS VALENCIÀ (PP)

Francisco Camps

Tocat i enfonsat

La declaració de l'exsecretari del PP valencià des tapant el finançament sistemàtic de l'organització amb diner il·legal era una sospita generalitzada i ara és una realitat judicial, que acusa directament l'expresident de la Generalitat i el del Parlament (Juan Cotino), així com tota la direcció del partit.

JUGADOR DEL FC BARCELONA

Javier Mascherano

Fins aviat, 'jefecito'

El jugador argentí va arribar al Barça el 2010 i marxa després de gairebé vuit temporades de servei, professionalitat, lideratge i un gran rendiment, a més de títols. Ara ha perdut protagonisme i, amb el mundial a l'horitzó, el Barça li ha facilitat la sortida. No descartin que torni algun dia com a tècnic.

EDITORIAL

La corrupció que no s'atura al PP

“Sí, el PP valencià es finançava amb diner negre i el president Francisco Camps ho sabia.” Així de taxatiu va ser ahir Ricardo Costa, exsecretari general dels populars al País Valencià, en la seva declaració davant del jutge en el judici de la trama valenciana del cas Gürtel. La confessió de Costa, afegida a les que altres implicats en la trama han fet aquests últims dies, és la confirmació definitiva d'allò que ja era del domini públic per aquest i altres nombrosos casos ja jutjats o en procés d'instrucció. Que el Partit Popular al País Valencià era un niu de corruptes que no van tenir cap mena d'escrúpols a utilitzar les institucions –des dels ajuntaments fins a les diputacions i la Generalitat– per als seus objectius particulars i de partit. Una corrupció generalitzada que la confessió de Costa d'ahir demostra que era coneguda directament pel màxim responsable del PP en aquella època, el llavors president Francisco Camps, que ahir es va afanyar a negar els fets i que, a partir d'ara, hauria d'estar en el punt de mira judicial, sense cap excusa.

Ricardo Costa va exonerar ahir la direcció del PP dels fets, però no cal oblidar que tant Francisco Camps com la resta de dirigents populars valencians de l'època, des de Rita Barberá fins a Carlos Fabra i Juan Cotino, eren homes de màxima confiança del president Rajoy. De fet, no solament això, sinó que les victòries populars al País Valencià, que ara sabem que eren dopades per la corrupció, eren un suport molt important per a Rajoy i el PP estatal. El president espanyol ahir també va fugir d'estudi dient que ell no pot controlar tothom a la seva organització, però ara mateix comença a ser molt difícil d'entendre que no sabés res de res d'una corrupció que li passava tan a prop.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El paper de la UE

En una conferència celebrada al Parlament Europeu, Carles Puigdemont reitera que hi haurà referèndum i demana la complicitat de la Unió Europea.

10
anys

Crisi a Itàlia

Romano Prodi no aconsegueix la majoria suficient al Senat i presenta la dimissió. El cap d'Estat comença les consultes per resoldre la crisi.

20
anys

Escàndol als EUA

Nous detalls sobre l'afer sexual amb una becària de la Casa Blanca, Monica Lewinsky, posen Bill Clinton contra les cordes.

Full de ruta

Mercè Ribé

Aluminosi del periodisme

Dos dies després de veure al cinema la darrera pel·lícula de Spielberg, *Los archivos del Pentágono*, m'arriba la revista *Capçalera*, una publicació editada pel Col·legi de Periodistes que dedica el dossier d'aquest número a analitzar les manipulacions i informacions interessades que s'estan difonent en referència al procés català.

"La informació ha d'estar al servei dels governats i no dels governants", diu un dels protagonistes del film, que parla de periodisme i, sobretot, de les fronteres que separen editors i periodistes i de les pressions polítiques per coartar la llibertat d'expressió. Per si sola, la pel·lícula ja dona prou arguments per elucubrar i fer paral·lelismes entre el periodisme d'aquell 1971 i el del moment actual. Però, per reblar la reflexió, la degana del Col·legi de Periodistes, Neus Bonet, arrenca el seu article a la citada revista recordant una altra frase històrica que també convida a reflexionar: "La primera víctima d'una guerra és la veritat." Bonet parla del procés i de les emocions que hi ha implicades, però més enllà d'això reivindica el dret a la informació com a pilar bàsic de la democràcia i ens alerta dels riscos que correm de perdre'l. Aluminosi del periodisme, diu Bonet, una metàfora que ho resumeix tot.

La crisi del sector és un fet, en tots els seus àmbits, i és un error pensar que només els que viuen d'explicar què passa al món en poden sortir esquitxats. Quan el *Washington Post* discutia si publicar o no publicar secrets d'estat, la informació encara tenia un preu. Al segle XXI la majoria creu que no cal pagar per estar informat. Per la xarxa ho tenim tot a cost zero, molts digitals són gratuïts i la premsa en paper ofereix els continguts a la pantalla a preus irrisoris. Es difon informació en excés i assumim que, a canvi de tanta teca gratuïta, ens hem d'empassar alguna mentida. Postveritat, se'n diu ara. Llegim al mòbil posts que sota el reclam de notícia bomba ens parlen dels productes estel·lars que treu un supermercat, com si això no fos publicitat descarada. Les veritats i la informació al servei del governant tenen un preu i sense uns mitjans econòmicament independents no hi ha garanties. Llegixo en el mateix número de *Capçalera* que la Consultora Gartner prediu que el 2022 es consumiran més notícies falses que verdaderes. Quan això arribi hi haurem perdut tots.

Tribuna

José Rodríguez. Expert en comunicació en xarxes

Una petita victòria

Soc molt crític amb les línies estratègiques (més aviat, l'absència d'elles) de Carles Puigdemont, però quan el president fa una cosa molt ben feta cal dir-ho. Tot i que crec que els independentistes hem aconseguit aquests darrers mesos èxits estratègics dels quals collirem fruits en un futur, per a la moral independentista era necessària una petita victòria tàctica.

CAL RECONÈIXER EL SENTIT d'oportunitat política i de capacitat per aprofitar-les que té el president Puigdemont, és el seu principal punt fort d'aquests darrers mesos. La subtil diferència entre tàctica i estratègia es troba en la capacitat d'aconseguir victòries i en la capacitat que aquestes portin a un resultat a llarg termini que respongui a un objectiu polític; en Puigdemont ha demostrat el primer, però crec que no tant el segon. Aquesta carència no obsta perquè a "nivell tàctic" té un talent del qual podem treure molt de suc.

UNA SIMPLE CONFERÈNCIA a Copenhaguen ha servit per aconseguir un seguit d'èxits importants. El primer és tornar a tenir titulars a la premsa internacional. Com deia

un bon amic amb responsabilitats a l'àmbit de la comunicació de les entitats sobiranistes, "hem d'aconseguir que sempre passin coses per mantenir l'atenció internacional constant", i que Puigdemont faci conferències ho és. El segon és mostrar un altre cop les contradiccions greus de la justícia de l'Estat espanyol. Quan un dels polítics exiliats trepitja un país amb uns estàndards democràtics més alts que els d'Espanya, la fiscalia amenaça amb una euroordre, però com que el jutge no vol rebre una negativa internacional, no la presenten. El tercer és fer que els actors polítics espanyols cometin errors. Ara tenim el ministre de l'Interior, Zoido, com si fos el Superintendent de la TIA organitzant un ridícul pla de captura

“Una simple conferència ha servit per aconseguir èxits importants

per si Puigdemont travessa la frontera en un ultralleuger, dins d'un maletzer, com ha dit el mateix ministre, o en un dirigible com un dolent de sèrie B. La sobrereacció de l'Estat espanyol i la por que els inspiren tant Puigdemont com en Junqueras i els Jordis (per això els mantenen en presó preventiva, juntament amb Quim Forn) és segurament una carta que podem utilitzar contínuament.

NO SÉ COM ACABARÀ això de la investidura del president Puigdemont, si podrem fer-la efectiva o no, i aquest gest teatral que ens ha vingut molt bé, no la desbloqueja. En tot cas, la capacitat per aconseguir victòries simbòliques (i no tan simbòliques) de l'independentisme en mans de Puigdemont és quelcom que haurem de saber aprofitar.

AMB COPS DE TEATRE no guanyarem la República, però potser sense ells ens desmoralitzaríem. És important que seguim més preocupats per l'estratègia i aconseguir més suport social a la independència, però per no perdre'ns i sentir-nos derrotats, ens serà necessari tenir algú lliure i amb marge de maniobra per fer aquests cops.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pactar alternatives al cotxe

■ Hi ha ampli consens que cal reduir la contaminació a Barcelona i que això obliga a reduir el nombre de cotxes i motos que circulen pels carrers, però llavors, per què costa tant pactar les alternatives que ho poden afavorir? La gent deixarà el cotxe si troba alternatives atractives. Poso dos exemples: tenim ja 29 km de tramvia que connecten nou municipis metropolitans. Si arribessin fins al centre de la ciutat (manquen només 3,8 km per connectar-los per la línia més curta!) tindríem una alternativa de gran capacitat, molt còmoda i ràpida, que possibilitaria que molta gent deixés el cotxe per moure's de Barcelona a l'àrea metropolitana. L'altre exemple és el de l'ampliació que s'està fent d'una potent xarxa de carrils bici per fer més atractiu el fet de deixar el vehicle privat i anar

amb bicicleta, però, per què s'hi troben tantes pegues? Deixem-nos de confrontacions partidistes i pactem millores que siguin bones alternatives a l'ús del cotxe privat. Tots hi guanyarem.

XAVIER RIU
Barcelona

La paella pel mànec

■ La relació política entre Espanya i Catalunya ha esdevingut un abraçadabrant despropòsit difícil de dilucidar, ja que és evident que en un estat de dret democràtic és un error majúscul i impresentable als ulls del món tenir en presó preventiva els líders civils i polítics avalats per més de dos milions de ciutadans, els quals, bocabadats, no poden entendre la fal·lera de Mariano Rajoy, Soraya Sáenz de Santamaría i el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido –que van fer un ridícul monumental anunciant

que no es podria votar l'1-O perquè no hi hauria urnes i no en van trobar cap–, que ara asseguren que volen "caçar" el president Puigdemont, cercant-lo amb l'article 155 per terra, mar i aire. Qui té la paella pel mànec hauria de saber que juga amb foc...

JORDI PAUSAS
París

Autoritat, autoritarisme i 'perdre els papers'

■ L'autoritat és la capacitat que té una persona o institució per ser obeïda (*potestas*). També pot fer referència a l'expertesa en una determinada matèria, és a dir, al prestigi (*auctoritas*). S'ha de dir que la *potestas* es té en funció del càrrec que s'ocupa, mentre que l'*auctoritas* es guanya. En qualsevol cas, l'autoritat és poder. Si ens centrem en l'autoritat com a *potestas*, cal tenir molt clar que aquest poder

s'ha d'equilibrar mitjançant un sistema de drets i deures, perquè si només es consideren els drets, la balança es desequilibra i l'autoritat degenera en l'autoritarisme. L'autoritarisme comporta unes formes de govern que es caracteritzen per exigir obediència estricta a l'autoritat, la qual manté el control de la societat mitjançant un ventall de mesures opressives d'allò més variat. Paradoxalment, l'univers autoritari se sustenta en una suposada legalitat; legalitat, però, feta a mida i mutable, en funció de les conveniències. A partir d'aquestes consideracions, hom pot arribar fàcilment a la següent conclusió: qualsevol tipus d'autoritarisme portat al límit demostra que s'han "perdut els papers": "*Los pastores serán brutales mientras las ovejas sean estúpidas*" (Fray Luis de León, 1527-1591).

JAUME FARRÉS
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Sí, el PP es finançava amb diner negre”

Ricardo Costa, EXSECRETARI GENERAL DEL PP VALENCIÀ

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano. Professors d'Esade (URL)

Un país en tres etapes. I ara què? (I)

DE LA RESISTÈNCIA AL REDREÇAMENT (1939-1975). És el temps que va del franquisme fins a la Transició. Davant la derrota de la Guerra Civil, l'ocupació i l'intent d'eliminació de la identitat catalana, calia activar la resistència (supervivència) i el redreçament del país. Davant una societat dividida, calia impulsar la regeneració civil. Davant una societat desmoralitzada calia provocar una reacció espiritual. Davant l'intent de genocidi cultural del franquisme calia vertebrar una nova renaixença cultural. La idea de fer país volia dir que en aquell moment i circumstàncies l'únic camí possible era reconstruir el país i aglutinar un sol poble. Les bases del catalanisme contemporani i dels seus valors les podem trobar aquí.

DEL REDREÇAMENT A LA RECONSTRUCCIÓ NACIONAL (1975-2006). És el temps que va de l'inici de la transició fins a la reforma i aprovació del nou estatut. L'objectiu principal ara és la recuperació de les institucions democràtiques i d'autogovern, l'enfortiment de la consciència nacional, la tasca diària de reconstrucció nacional en tots els fronts (econòmic, científic, empresarial, social), el desenvolupament d'un model de societat avançada del benestar i el manteniment i la millora de les competències assignades en els diversos àmbits. Allarguem aquest període fins al 2006 (any de l'aprovació de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya), però hi ha símptomes evidents de crisi i bloqueig d'aquesta etapa molt abans. Per la banda recentralitzadora espanyola, aquests símptomes es comencen a manifestar primer després de l'intent de cop d'estat del 23-F (1981) amb la Loapa (1982) i sobretot a finals dels noranta, amb l'aparició del Foro Babel (1996), contrari a l'hegemonia de la llengua catalana, la creació de la Fundació aznarista FAES (2002), que representà una fortíssima onada uniformitzadora, o la creació del nou partit Ciutadans (2006), contrari al nacionalisme català. Per la banda que reclamava l'aprofundi-

ment en l'autogovern català, cal recordar la Declaració de Barcelona signada per BNG + PNB + CiU (1998) o el Pacte del Tínel signat pel primer Tripartit (2003), on es reivindicaven conceptes com els de sobirania, sobirania compartida, federalisme (simètric o asimètric), estat plurinacional i autodeterminació. La forta emergència d'ambdues lògiques, la recentralitzadora i la sobiranista, era la millor prova que s'havia arribat a la manca d'un projecte compartit de vida en comú a Espanya. El *consens territorial*, sempre fràgil, saltava per l'aire.

DE LA RECONSTRUCCIÓ NACIONAL A LA RECLAMACIÓ DE LA INDEPENDÈNCIA (2006-2017). L'ofensiva del PP (política, constitucional i mediàtica) contra el nou estatut iniciada el 2006 (manifestada de manera clara en la sentència del TC de l'any 2010) i

la seva nova política de recentralització i eliminació de competències, contribuiran a activar entre una part de la ciutadania catalana una profunda desafecció envers l'Estat espanyol, generant una autèntica crisi de confiança. Tot just després emergirà el moviment a favor del dret a decidir, les mobilitzacions ciutadanes, les consultes populars, la reclamació d'un nou pacte fiscal, la proposta de creació d'estructures d'estat, la defensa de l'exercici del dret a l'autodeterminació i, finalment, la proposta d'un referèndum i de creació d'un estat propi. La negativa a qualsevol negociació, l'absència de propostes de l'Estat espanyol (inclosa la monarquia), fins i tot la manca de reconeixement del problema plantejat a Catalunya, convertien les terceres vies o els camins del mig en intransitables. I si la disjuntiva final era esdevenir residuals o independents, escollir entre resignació o ruptura, prop de la meitat dels catalans van optar per la independència i la ruptura.

EL CAPÍTOL SEGÜENT (encara no sabem si final) d'aquesta tercera etapa és conegut. Hi ha hagut repressió policial, empresonaments polítics, exili, inhabilitacions, embargaments, multiplicació de causes obertes contra representants polítics i líders cívics. També hi ha hagut la intervenció de les institucions democràtiques catalanes, la destitució del govern i la dissolució del Parlament. I justament per tot això, el 21-D el país va quedar electoralment polaritzat en dos blocs. I malgrat tot, les forces independentistes van obtenir majoria d'escons al Parlament.

LA PREGUNTA QUE TOTHOM es planteja és "I ara què?". Una resposta pot ser tàctica i conjuntural (suggerir què cal fer de manera immediata). Una altra pot ser dibuixar escenaris que permetin imaginar la concreció dels esdeveniments en el futur i que, per contrast, ajudin, llavors, a decidir millor l'opció preferible. És aquesta segona via la que intentarem presentar en el nostre proper article.

“El 21D el país va quedar electoralment polaritzat en dos blocs. I malgrat tot, les forces independentistes van obtenir majoria d'escons al Parlament”

De set en set

Sara Muñoz

Periodisme a les aules

Les notícies sobre el tancament d'alguns mitjans de comunicació escrits o la retallada del seu personal (aquest diari inclòs) són terrorífiques. No només pel que significa deixar centenars de persones sense feina, sinó perquè es posa en evidència que estem construint una societat que no llegeix, que no es preocupa prou pel que passa en el seu entorn més immediat i que compra la primera informació que li arriba al cervell. No importa si al darrere hi ha una feina professional i rigorosa o si es tracta d'un titular inventat per algú que en la propera vida voldria ser periodista. En

Hem d'aconseguir que els més petits es facin preguntes sobre el món que els envolta

una realitat farcida de fake news (les notícies falses es van incrementar l'any passat un 365%, segons els experts), molta gent està demostrant que el més còmode és aplicar el mètode del mínim esforç. I és aquí on ens hem de posar les piles per aconseguir que les persones, des de ben petites, es facin preguntes sobre el món que els envolta, que el qüestionin, que indaguin, que dubtin... En definitiva, preparar-los per pensar i per prendre les decisions més encertades. I el professorat ha de tenir llibertat, i fins i tot la directriu política, d'ensenyar-los a filtrar la informació, a diferenciar el rigor de la inexactitud i fins i tot de la contaminació informativa. No només per contribuir perquè l'ofici de periodista no es vegi extingit, que també estaria bé. També per ajudar-los perquè tot el coneixement adquirit en la vida no els doni, a tot estirar, per aspirar a anar pel món obligant la gent a besar banderes.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Controls
policials tot
esperant
Puigdemont**

La Guàrdia Civil pentina els aeròdroms i les clavegueres de la Ciutadella

**Informe de
Càritas sobre
el treball
precar**

Alerta que les males condicions de feina fan créixer cada cop més les malalties

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent vol un "govern efectiu"

AVIAT • El president del Parlament exigeix que es formi aviat un executiu que pugui recuperar la Generalitat i s'aixequi el 155 **FÓRMULA** • Puigdemont no descarta la investidura presencial ni la telemàtica i demana a l'Estat que no la impedeixi

Natàlia Segura

Brussel·les

Rajoy no afluixa el torcebraç a Puigdemont a menys d'una setmana perquè s'acabi el termini legal per a la investidura que, igual que l'1-O, sembla que estarà plena de sorpreses. El gironí aguanta la pressió i continua sense desvelar l'estratègia per restituir la seva presidència, mentre a la capital espanyola pretenen impedir per terra, mar i aire que pugui tornar a Catalunya per aconseguir-ho. Tanmateix, Puigdemont de moment no es dona per vençut, tot i les pressions d'ERC per constituir un govern sobiranista com més aviat millor que pugui recuperar les regnes de la Generalitat en mans del PP des de fa gairebé tres mesos. "La investidura ideal és la presencial, la que voldríem tots, i hi hauria d'haver condicions perquè es produís. Però hi ha altres camins i no en descartem cap", va dir en una breu roda de premsa després de la reunió amb el president del Parlament català, Roger Torrent, qui va exigir la formació ràpida d'un "govern efectiu des del minut 1".

Les frases

"La investidura ideal és la presencial. És la que voldríem tots i hi hauria d'haver condicions perquè es produís"

"Que retirin tots els elements que impedeixen la normal celebració del ple"

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"El que convé al país [...] és que hi hagi un govern al més ràpidament possible, un govern efectiu"

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

La Moncloa va reaccionar ràpidament a l'anunci d'abans d'ahir a la nit que la reunió entre Torrent, Puigdemont i els consellers destituïts, ara diputats, es faria a la delegació de la Generalitat a Brussel·les. Torrent esperava "tenir un diàleg franc, continuat i tranquil" també amb els diputats a l'exili, però el govern de Rajoy no li ho va posar fàcil. Un parell d'hores abans de la re-

unió el Ministeri d'Afers Exteriors espanyol trucava a l'oficina catalana a Bèlgica per comunicar que prohibia la reunió amb els diputats com a màxim responsable de la seu des de l'entrada en vigor del 155. Una demostració de força que el ministre, Alfonso Dastis, també feia al mateix temps al Fòrum Econòmic Mundial de Davos, assegurant que Rajoy "garantirà" que Puigdemont no sigui president perquè "té procediments legals pendents".

El vet no va apagar el furor mediàtic per la trobada, més aviat el contrari. Després de dos dies amb el focus informatiu a Copenhaguen, Brussel·les va recuperar l'habitual protagonisme com a escenari de l'exili de Puigdemont. Gairebé al mateix temps que es feia pública una possible data per al debat d'investidura, dimarts que ve, Torrent aterrava a la capital europea per reunir-se amb els diputats a les onze del matí.

El portaveu de Puigdemont, Joan Maria Piqué, va arribar a la delegació al voltant de les 10 per demanar informació sobre la decisió del ministeri. Segons Piqué, no hi havia "cap motiu" per impedir la tro-

Roger Torrent i Carles Puigdemont, amb els consellers Antoni Comín, Meritxell Serret, Clara Ponsatí i Lluís Puig ■ ACN

La CUP demana la "materialització" de la república

La CUP va entregar ahir a JxCat i ERC un document amb les seves condicions per invertir Carles Puigdemont o qualsevol altre candidat independentista. Els cupaires, que es van reunir a la tarda amb els dos grups per separat, exigeixen la "materialització" de la república, que implicaria, entre altres propostes, l'assemblea constituent,

el procés constituent, crear una banca pública i una agència de la seguretat social, suspendre el pagament del deute públic i internalitzar la república. La CUP decidirà el seu vot en el consell polític de dissabte, però va elaborar el document per "mantenir oberta la via d'un possible acord polític" en cas que les seves bases l'avalin. A més,

consideraven necessari fer una "proposta política clara davant de la poca concreció del programa de govern" de JxCat i ERC, que negocien un executiu al 50%. La CUP també defensa un pla de xoc contra la pobresa, l'augment del salari mínim fins als 1.200 euros i el finançament públic i universal de l'educació dels 0 als 3 anys.

bada entre Puigdemont i Torrent a la seu de la Generalitat i va assegurar que el personal català no va rebre cap notificació oficial respecte a això.

Recuperar el govern

Els organitzadors de la reunió van optar pel pla b: fer-la a la seu de l'Aliança Lliure Europea. Una mica més tard de l'hora prevista, el president de la cambrà catalana i el candidat a la presidència de la Gene-

ralitat es reunien a l'oficina del partit que integra ERC a àmbit europeu. Tots dos van conversar durant dues hores a porta tancada, només interromputs per l'arribada dels diputats electes a l'exili. Una reunió en què Torrent va traslladar al cap de llista de Junts per Catalunya la seva voluntat que hi hagi "un govern al més ràpidament possible, que sigui un govern efectiu, que pugui treballar des del minut

u i recuperar així les institucions de les mans del 155 per tornar-les a la ciutadania".

Malgrat mantenir el suport a Puigdemont com a "candidat oficial", el polític d'ERC no va revelar el mètode d'investidura ni tan sols va confirmar si durant la reunió es van discutir les opcions sobre la taula i l'estratègia a seguir. Per la seva part, Puigdemont va reiterar, davant la cinquantesena de perio-

L'APUNT

Amb la por al cos

Raül Garcia i Aranzueque

La Guàrdia Civil va escorcollar ahir les seus de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i d'Òmnium Cultural a la recerca de les comunicacions electròniques de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, en una nova operació contra la societat civil que va desfermar la indignació de molts. Els responsables de les dues entitats, però, es van afanyar a fer crides perquè la gent no anés a

concentrar-s'hi. L'argument oficial: que la situació era tranquil·la. Tothom tenia al cap, però, els cent un dies que fa que els Jordis són a la presó per una concentració "tumultuosa" espontània. L'Estat no ha doblegat tot la República, però sí que ha aconseguit instaurar un règim de terror. I el que fa més por encara: amb l'aval del vot de molts catalans.

L'Estat tanca per un dia la delegació catalana a Brussel·les

■ Envia els treballadors a casa per burofax per torpedinar la reunió entre Torrent i Puigdemont ■ L'oficina reobre avui

L'equip de Raül Romeva, amb els delegats cessats en una imatge d'arxiu ■ EL PUNT AVUI

distes catalans, espanyols i internacionals que seguien des de primera hora del matí els passos dels dos polítics per la capital belga, la seva exigència al govern espanyol perquè "retiri tots els elements que impedeixen" la seva presència a la investidura, sense dir què farà si l'Estat espanyol no mou fitxa.

Traves de Rajoy

Tant Torrent com Puigdemont van criticar la prohibició de la reunió i els impediments als diputats empresonats o a l'exili per votar a la cambra catalana, així com per nomenar president l'únic candidat que, almenys per ara, té el suport de la majoria parlamentària. "És una situació dramàtica i no ens hi hem d'acostumar ni normalitzar-la", va dir Torrent, que va mantenir el seu compromís de "defensar els drets dels 135 diputats, i especialment dels que no poden exercir-los amb

normalitat". Torrent va qualificar de "molt greu" que a un president del Parlament com és ell no se li permetés fer ús de les instal·lacions del govern a Brussel·les, i va anunciar que ordenarà als serveis jurídics de la cambra que analitzin legalment la decisió perquè "actuïn en conseqüència".

Torrent esperava "tenir un diàleg franc i tranquil" amb els diputats

El govern del PP no més va prohibir la reunió amb Puigdemont, sinó que va tancar la delegació catalana a Brussel·les i va enviar el personal a casa abans del migdia "fins a previ avís". Amb un burofax enviat a través de l'ambaixada espanyola, es va ordenar a tots els treballadors que marxessin recordant que la seu està sota la

"tutela" del govern espanyol. D'aquesta manera, Dastis es va estalviar que un polític independentista com Torrent pogués fer servir les instal·lacions del govern català a la capital europea que ara estan sota el seu control gràcies al 155. És a dir, encara que el president del Parlament hagués volgut entrar després de la reunió amb Carles Puigdemont a l'oficina catalana, no hauria pogut fer-ho perquè ja estava tancada. Però el ministeri va justificar la decisió argumentant que calia "evitar possibles aglomeracions" tenint en compte que s'havia fet una convocatòria "sense autorització ni informació", si bé la delegació catalana disposa d'una sala de premsa amb espai més que suficient per acollir tots els periodistes que van assistir finalment a la roda de premsa. El ministeri té previst reobrir avui de nou la seu. ■

Emili Bella
BARCELONA

El Ministeri d'Afers Estrangers reobrirà avui la seu de la delegació del govern davant de la UE després que ahir n'ordenés el tancament per un dia i enviés els treballadors a casa a través d'un burofax. L'excusa oficial va ser "evitar possibles aglomeracions", segons fonts del Ministeri consultades per l'ACN, arran de la reunió de Roger Torrent amb Carles Puigdemont i els consellers, una trobada "sense autorització ni informació".

El tancament estava "carregat de lògica", segons el delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo: "No oblidem que la delegació de Brussel·les és allà per desenvolupar tasques del govern de la Generalitat i, per tant, una reunió amb una persona fugida de la justícia no és possible en aquest àmbit."

La xifra

11a

posició ocupa Catalunya en el rànquing de territoris de l'Estat en despesa realitzada en política exterior el 2016.

La delegació a Brussel·les, encara sota tutela espanyola, és l'últim vestigi de l'estructura d'exteriors de la Generalitat, més enllà de les oficines de l'Institut Ramon Llull, les seus de l'Institut Català d'Empreses Culturals i les oficines de l'Agència Catalana de Turisme. Amb l'aplicació de l'article 155, l'Estat va començar a desmantellar-la amb la destitució dels delegats del govern a l'exterior i la suspensió de l'activitat de les delegacions. No va ser fins a final de novembre que el Ministeri va acomiadar 33 dels seus treballadors.

A més, fa tres mesos va cessar el secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya (Diplocat), Albert Royo. Diversos patrons van interposar un recurs contenciós administratiu contra el desmantellament i actualment el consorci publicoprivat està en procés de liquidació.

La despesa en política exterior de la Generalitat el 2016 estava un 40% per sota de la mitjana de les comunitats autònomes. Catalunya figurava en l'11è lloc en aquest rànquing, per sota de Cantàbria, Aragó, Andalusia, La Rioja, Navarra, Extremadura o Euskadi.

En paral·lel, la legislatura anterior es va arribar a xifres rècord en inversió estrangera, exportacions i atracció de turisme. És a dir, Catalunya ja tenia una representació en volum i en cost per sota de la seva dimensió demogràfica, econòmica i cultural. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena investiga el correu de dos anys de Sánchez i Cuixart

■ La Guàrdia Civil escorcolla les seus de l'ANC i Òmnium per copiar totes les seves comunicacions electròniques ■ Llarena aixeca el secret de sumari de quinze dies un cop registrades les entitats

Agents dels Mossos d'Esquadra custodiaven, ahir, la seu d'Òmnium durant el registre de la Guàrdia Civil, que va durar hores ■ ANDREU PUIG

Xavier Miró
BARCELONA

El jutge del Suprem Pablo Llarena analitzarà els correus electrònics dels darrers dos anys dels presidents de l'ANC, Jordi Sánchez, i Òmnium, Jordi Cuixart, per esbrinar el seu possible paper en l'organització del referèndum de l'1-O així com en el disseny de l'estratègia independentista que va acabar el 27-O amb l'aprovació al Parlament de la declaració d'independència sense

efectes legals. Amb aquest objectiu agents de paisà de la Guàrdia Civil entraven ahir de sorpresa i sota ordre judicial a les seus de l'Assemblea i Òmnium per registrar els ordinadors de Sánchez i Cuixart i copiar totes les seves comunicacions per correu electrònic realitzades des de mitjan any 2016 fins que van ser empresonats, precisament ahir feia 100 dies.

Tot i que l'expresident de l'ANC, Jordi Sánchez, i Jordi Cuixart no estan di-

rectament inculpats per l'organització del referèndum ni per dissenyar l'estratègia independentista sinó per la concentració del 20-S davant del Departament d'Economia durant les detencions de la Guàrdia Civil, el Suprem indica que el jutge va ordenar el registre d'ahir per conèixer "les ordres i instruccions" que els dos líders civils "van donar durant el procés". El mateix tribunal desvincula l'operació de la investigació sobre les transferències de

"Trist per l'entitat i la democràcia"

El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va qualificar de "trist per l'entitat i la democràcia" que el primer registre realitzat mai per la policia a la seu de l'entitat coincidís amb els 100 dies que fa que estan empresonats el seu president i l'expresident de l'ANC. Mauri va qualificar de "vergonya i anormalitat democràtica" el manteniment de Cuixart a presó i el registre a la seu, que va voler recordar que coinci-

dia amb la declaració davant dels tribunals del secretari general del PP valencià "desatapant la trama de corrupció" del partit. El vicepresident de l'ANC, Agustí Alcoberro, descarta que el jutge trobi en el correu de Sánchez res més que "les feines normals d'un president de l'ANC". El registre d'ahir va durar hores a Òmnium i l'ANC però també al Centre de Telecomunicacions de la Generalitat.

diners a un compte de la delegació de la Generalitat a Brussel·les que el jutge relaciona amb el pagament als observadors internacionals que van venir l'1-O.

De fet, les direccions de l'ANC i Òmnium van confirmar ahir que l'entrada a les seus es va fer sota requeriment d'informació i no sota ordre d'escorcoll perquè els agents de la policia judicial es van limitar a copiar tots els correus electrònics dels empresonats. En aquest sentit, tant el vicepresident de l'ANC, Agustí Alcoberro, com el d'Òmnium, Marcel Mauri, van qualificar de "normal" el desenvolupa-

La frase

“No hauria de fer 100 dies que són a la presó ni la Guàrdia Civil hauria d'haver entrat a la seu”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

ment dels registres, en què van col·laborar els treballadors de les dues entitats al mateix temps que desenvolupaven la seva feina. Fins i tot, les dues entitats van fer una crida a socis i simpatitzants a no concentrar-se davant de les seus en protesta per l'entrada de la Guàrdia Civil.

Coincidint amb els registres d'ahir, el jutge Llarena va aixecar el secret de sumari de la peça separada del procés que havia ordenat el dia 12. El Suprem informa que l'objectiu del secret de sumari era precisament realitzar de sorpresa els dos registres d'ahir. ■

El jutge de l'1-O cita els imputats, un any després

Mayte Piulachs
BARCELONA

El titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, el magistrat Juan Antonio Ramírez Sunyer, ha citat a declarar els primers investigats de la causa per descobrir els organitzadors i la publicitat del referèndum de l'1-O, gai-

rebé un any després d'iniciar la instrucció amb la imputació del jutge Santiago Vidal i que acumula una vintena d'investigats.

En concret, el 9 de febrer estan citats: Jordi Cabrafiga Macias, excap del gabinet de Governació i actual dirigent de JuntsxCat; Lluís Domingo Anaya, adscrit a Governació,

i els directors i treballadors del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI), Valentín Arroyo, José María Reig i Antonio Jesús Vargas. Aquest organisme de la Generalitat va ser registrat el 20 de setembre així com els Departaments d'Economia, Exteriors i Benestar Social.

Aquells registres, escoltes telefòniques i detencions, com la de Josep Maria Jové, llavors secretari general d'Economia, van permetre a la Guàrdia Civil vestir informes contra el govern català i líders independentistes que ara aprofita el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena. La magistrada de l'Audiència Nacional manté el cas obert contra l'exmajor dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero.

Abans dels imputats, per al 2 de febrer el magistrat Ramírez ha citat a declarar dos testimonis. ■

Agents de la Guàrdia Civil, durant el registre del Departament d'Afers Exteriors, el 20 de setembre ■ ANDREU PUIG

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els homes de Zoido

ZEL • La policia extrema la vigilància al Parlament, inspecciona un aeròdrom del Bages i augmenta la dotació d'agents a Girona per Puigdemont **A PUNT** • El govern de Rajoy es vanta de tenir ja preparat el recurs al TC per combatre la investidura

Redacció / D. Portabella
BARCELONA / MADRID

La policia espanyola va inspeccionar ahir el clavegueram del parc de la Ciutadella, al costat del Parlament, en el marc del dispositiu de seguretat dissenyat per evitar que el president Puigdemont pugui arribar a ser present a la cambra el pròxim dimarts dia 30, quan s'ha de fer la sessió d'investidura. Des de fa uns dies diverses furgonetes d'aquest cos de policia bloquegen els accessos al parc de la Ciutadella. Ja ho va dir el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, que s'ha establert un dispositiu perquè el president no pugui entrar al país (i, evidentment, al Parlament) ni dintre del maleter d'un cotxe. Dimarts que ve, segons fonts policials, es rastrejaran les dependències de la cambra catalana amb gossos especialitzats.

Ahir es va saber que agents de la Guàrdia Civil es van presentar aquest cap de setmana a l'aeròdrom de Sant Fruitós de Bages per comprovar si el president Carles Puigdemont podria utilitzar aquesta instal·lació per entrar al país. El director del centre Saltamos SkyDiveBCN, Xavi Serra, va confirmar que en total s'hi van presentar vuit agents, dels quals sis anaven en una furgoneta. Els agents, que en cap cas van relacionar la seva estada a l'aeròdrom amb el president exiliat, van preguntar per la longitud de la pista i per les característiques generals de la instal·lació. Segons Serra, també van inspeccionar la pista, tot i que com que el personal que hi treballa estava molt enfeinat —hi havia diversos esportistes fent salts en pa-

Enviar tropes a Letònia

La titular de Defensa, María Dolores de Cospedal, va haver de respondre ahir a veus de l'oposició com ara la de Míriam Nogueras (PDeCAT) o la de Gabriel Rufián (ERC) al Congrés que denunciaven que l'enviament de les tropes espanyoles a Letònia —amb un cost de 63 milions— es va fer per pagar una falta de suport letó al govern de Catalunya. “La presència té a veure amb els nostres compromisos amb l'OTAN. No hi ha cap altre motiu i qui hagi volgut treure d'aquest context la nostra posició s'ha equivocat”, va aduir la ministra de Defensa sobre el desplegament. Tant Nogueras com Rufián, però, li van recordar que va ser l'excap de la diplomàcia espanyola, José Manuel García-Margallo, qui es va vanter d'haver pagat favors arreu del món. “Ningú sap els favors que devem per haver fet les declaracions que han fet”, admetia Margallo el març del 2017.

La Guàrdia Civil va escorcollar l'aeròdrom de Sant Fruitós de Bages per si Puigdemont hagués entrat al país amb ultralleuger. A la dreta, la policia al parc de la Ciutadella ■ ACN / ANDREU PUIG

racagudes— se'ls va instar a tornar més tard, cosa que no van fer. El director d'aquest aeròdrom ha explicat que “no és habitual” que un grup tan gran d'agents de la Guàrdia Civil visiti les instal·lacions, tot i que sí que és normal que de tant en tant hi passin. El que sí que han copsat en els darrers dies és “un increment en la freqüència de les visites”. Mentrestant, continua la vigilància als passos fronterers amb França i Andorra (agents del grup de reserva i seguretat de la Guàrdia Civil s'han afegit als efectius habituals de la unitat d'intervenció policial). Segons la Cadena SER també hi ha un dispositiu (amb més de cent agents extres) especial a la ciutat de Girona.

Rajoy no variaria res si l'independentisme pesés més del 50%, i parla de “República catalana”

En paral·lel a l'exhibició de zel policial sobre el terreny, el govern de Mariano Rajoy va filtrar ahir que ja té preparat el recurs davant el Tribunal Constitucional per frenar la investidura de Puigdemont. Tot i l'afany, La Moncloa admet que no pot acudir al TC per declaracions i que necessita un “acte administratiu” per basar el recurs, que requeriria un Consell de Ministres i una sol·licitud de l'informe preceptiu al Consell d'Estat. Entrevistat a Onda Cero, Rajoy va avisar que no variarà mai gens la seva política ni en el cas que un dia l'independentisme superés el 50% dels vots. En un nou lapsus, però, Rajoy va parlar de “les eleccions a la República catalana”. ■

ACTE DE MEMÒRIA DELS GIRONINS DEPORTATS ALS CAMPS DE CONCENTRACIÓ NAZIS

Dilluns 29 de gener del 2018, a les 11 h, al jardí de la Infància

L'Ajuntament de Girona, amb la voluntat de recuperar i restaurar la memòria històrica de la ciutat, homenatjarà les següents persones:

Josep Bartra Canet
Modesto Canet
Àngel Codina Martínez
Jose Dolovardes

Artur Gallego Sánchez
Joan Gasau Pou
Fidel Malla Franch
Francesc Massa

Josep Ribas Llinàs
Lluís Roca Sureda
Rafel Laborda Salazar
Gaietà Sánchez Tocalon

Jaume Soler Juanals
Gregori Verdaguer Dorca
Joan Vila Bataller
Eliseu Vidal Culubret

Si sou familiars de qualsevol d'aquests gironins deportats o coneixeu algun dels familiars, poseu-vos en contacte amb el Museu d'Història de Girona al correu museuhistoria@ajgirona.cat o al telèfon 972 222 229

Ajuntament de Girona

memorial de democràtic

Generalitat de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mala maror institucional

QUATRE MESOS · L'Ajuntament de Girona va trencar relacions a l'octubre amb l'Estat "com a acte de dignitat després de l'onada de violència física i moral de l'1-O" **PRESSIÓ** · Millo pressiona Madrenas dient que la vol com a "única interlocutora"

Gemma Busquets
GIRONA

Sense relacions institucionals des de fa quatre mesos, quan l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, va decidir, just tres dies després dels fets del referèndum i "com a acte de dignitat per l'onada de violència física i moral de l'1-O", trencar amb l'Estat espanyol. Ho feia en un àmbit protocol·lari, de representació, no convidant a actes municipals dirigents estatals i no assistint a actes de les autoritats espanyoles ni a d'altres que organitzessin tercers on participessin representants de l'Estat. Dimarts es va exemplificar en una commemoració festiva municipal quan la Policia Municipal de Girona va celebrar la seva diada sense convidar ni la Policia Nacional ni la Guàrdia Civil, els cossos de seguretat que van carregar durament contra la gentada als col·legis electorals.

La mala maror entre les dues institucions es va subratllar l'11 de gener al pavelló de Fontajau durant el partit de l'Eurocup entre l'Spar Citylift Girona i l'Olympiacòs. El subdelegat de l'Estat a Girona, José Manuel Sánchez-Bustamante, no va arribar a seure's a la llotja arran de l'amenaça que els membres del govern de Girona en marxarien. Marta Madrenas va negar que s'hagués vetat l'entrada "enloc" del subdelegat. L'alcaldessa, però, va recordar que si Sánchez-Bustamante hagués accedit a la llotja, ella i els membres del seu govern assistents a l'esdeveniment esportiu haurien anat a seure a una altra banda del pavelló. L'argument de Madrenas va ser contundent: "No pensem retre ho-

Aviat farà un any de l'última trobada entre l'alcaldessa de Girona i Enric Millo. Era el febrer del 2017 ■ AJUNTAMENT DE GIRONA

menatges a aquells que ens van atonyinar." L'alcaldessa gironina es va refermar en aquesta actitud mentre "no demanin disculpes, excuses públiques a la ciutadania pels fets de l'1 d'octubre". I va reblar-ho: "Fins que no hi hagi respecte pels drets de les persones, em negaré a asseure'm al costat del subdelegat o el delegat del govern espanyol, perquè estem parlant de dignitat". Madrenas contestava així a les acusacions que unes hores abans havia realitzat el delegat espanyol, Enric Millo. Referint-se a la situació viscuda en el partit de bàsquet, va considerar l'actitud de l'alcaldessa "sectària" i "intransigent" i li va recla-

mar que es posi fi a una "etapa de confrontació". Millo ho feia posant a l'altra banda de la taula els projectes que l'Estat té a Girona, amenaçant-la que podria posar en risc les obres del parc Central, la cessió de la part estatal de la plaça Espanya o el futur Arxiu Històric.

Enric Millo va tornar ahir a la Subdelegació del Govern espanyol a Girona, el mateix escenari de les acusacions de fa una setmana, per pressionar Madrenas amb el mateix argument —les obres de ciutat— però afegint-hi ara que l'Estat la vol com a "única interlocutora" per tractar-los: "Hem pres una determinació, i de la mateixa manera que

"Rememorar derrotes"
"Entendria que es posés el nom d'1 d'Octubre a un altre espai públic de la ciutat, perquè hi ha gent a qui li agrada rememorar derrotes", va dir Millo sobre el canvi de nom de la plaça Constitució de Girona. Millo ho considera un acte més de l'esperit d'"intransigència i confrontació" de l'alcaldessa.

ella no vol parlar amb ningú del govern espanyol, nosaltres només volem parlar amb ella", va dir Millo en un to ofès. Hi va afegir que no acceptaran que Madrenas pugui delegar la seva presència a les reunions.

Lluny de llimar tibantors, amb la seva visita d'ahir a Girona, l'endemà de la festa de la Policia Municipal, Millo va atiar encara més el foc. Sobretot quan va apel·lar a "rememorar derrotes" en el canvi de nom de la plaça Constitució o quan va exigir rectificació i diàleg. Aviat farà un any de l'última trobada quan Madrenas li va fer saber que preparava una llista de greuges per a Adif per les obres de l'estació del TAV. ■

Els registradors rebaixen a 2.500 els canvis de seu

E. Garcia
BARCELONA

El Col·legi de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles d'Espanya rebaixen ara a 2.536 el nombre d'empreses que van decidir durant tot el 2017 moure la seu social de Catalunya, i indiquen que, també durant l'any,

van ser 548 les empreses d'altres comunitats autònomes que es van moure a Catalunya. Segons expliquen a l'hora de fer el balanç anual, la xifra s'ha reduït respecte a les que setmanalment facilitaven a la premsa des del referèndum d'independència de l'1-O (es va dir que entre el 2 d'octubre i el 29 de de-

sembre n'havien marxat 3.208) perquè és un procés obert que dura vora tres mesos i en alguns casos el trasllat encara s'ha de consolidar. Amb tot, aquest diari ha volgut comparar les dades tancades el 2017 amb les d'un any abans per veure quina ha estat l'evolució i ha estat impossible. Fonts del

col·legi han explicat que "aquest és el primer any que elaborem estadístiques sobre el trasllat de seus per la gran demanda que hem rebut dels mitjans". Tampoc no van poder facilitar la xifra d'empreses constituïdes durant tot l'any a Catalunya, malgrat que sí que van facilitar l'espanyola (94.998 societats, un 7,2% menys).

Tot i això, cal tenir en compte que al llarg de l'any, un total de 6.200 empreses van canviar la seu social d'una comunitat autònoma a una altra, segons els registradors. ■

L'empresa de missatgeria urgent MRW també va decidir traslladar la seu des de l'Hospitalet ■ ARXIU / A. PUIG

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El 155 atura el procés per ampliar l'hospital de Calella

- L'alcalde recorda que Salut havia de presentar el projecte al novembre
- Es preveia un calendari d'inversions plurianual d'entre cinc i set anys

Teresa Márquez
CALELLA

L'aplicació de l'article 155 a la Generalitat també ha afectat de ple el calendari amb què treballava el Departament de Salut per millorar les instal·lacions de l'hospital de Calella, que gestiona la Corporació de Salut del Maresme i la Selva (CSMS). Així ho ha denunciat l'alcalde del municipi, Montserrat Candini (PDeCAT), en unes declaracions a Ràdio Calella. "Ha suposat un fre en el procés previst perquè Salut estava treballant sobre plànol en una millora general del centre, no només de les urgències, que s'havia de presentar al

La frase

“Salut estava treballant sobre plànol en una millora general del centre, no només de les urgències”

Montserrat Candini
ALCALDESSA DE CALELLA (PDeCAT)

mes de novembre”, va afirmar ahir l'alcalde, que hi va afegir que la proposta “ja tenia el compromís del conseller Comín d'una inversió plurianual d'entre cinc i set anys que hauria començat aquest mateix 2018”. La intervenció de la Generalitat “ho ha aturat tot” i, segons Candini, “en el dia d'avui no sabem

quan es podrà reprendre tot el procés”. Tot i això, l'alcalde confia que un cop comenci a caminar el nou govern es repreneixin les negociacions en el punt en què es van quedar, ja que el mateix conseller va reconèixer en la visita que va fer a la ciutat el mes de març passat que la inversió a l'hospital era “prioritària”.

Relat fals

D'altra banda, Montserrat Candini ha qualificat de “relat fals i novel·lat” el que va fer el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, a la comissió d'Interior del Senat sobre les càrregues de la Policia Nacional a Calella l'1-O. L'al-

calde encara no ha estat citada a declarar per un suposat delictes d'odi contra les forces de seguretat de l'Estat, però sap que s'està elaborant un expedient sobre el cas. Candini, que va rebre amenaces de mort, ha hagut d'augmentar les mesures de seguretat, com ara no publicar la seva agenda pública a les xarxes socials. ■

Candini, a l'esquerra, en la visita de Comín a Calella ■ LL.A.

La fiscalia manté que dos docents van incitar a l'odi

- Demana que s'arxivi el cas per als altres sis professors de la Seu denunciats

ACN
LA SEU D'URGELL

La fiscalia veu indicis de delictes d'incitació a l'odi en dues professores de primària del col·legi Mossèn Albert Vives de la Seu d'Urgell, pel tractament que van fer a classe dels fets de l'1-O. En les denúncies fetes per alguns pares s'afirma que aquestes dues professores van explicar als alumnes de només 6 anys “que la Guàrdia Civil és dolenta i pega la gent”. El ministeri públic, en canvi, no veu indicis de delictes en els altres sis docents investigats, d'altres escoles de la població, i ha demanat al jutjat que s'arxivi el cas contra ells. Presumiblement, el jutge sobreseurà la causa contra el director i altres professors d'educació in-

La directora de La Salle entrant a declarar ■ ACN

fantil del col·legi Mossèn Albert Vives, la directora i una docent del Pau Claris i la directora de l'escola La Salle, després de les onze denúncies rebudes. Falten encara per dur a terme dues proves pericials sol·licitades per la fiscalia; una exploració dels menors i una prova psicològica als nens per determinar la veracitat de les acusacions.

Els vuit docents de la Seu d'Urgell van declarar

com a investigats el 7 de novembre per suposats delictes d'incitació a l'odi per tractar a les aules l'1-O. Els professors van negar les acusacions i van quedar en llibertat sense mesures cautelars però el magistrat els manté la condició d'investigats.

Set de les denúncies es van presentar contra l'escola Albert Vives, tres contra la Pau Claris i una contra La Salle. ■

PASSAR FRED A
CASA NO ÉS
NORMAL.
L'ENERGIA ÉS
EL TEU DRET.

L'accés a la llum, l'aigua i el gas és un dret. Per llei, les companyies no poden tallar el servei a les llars vulnerables. Informa-te'n en un dels 11 punts d'assessorament energètic.

Més informació
www.habitatge.barcelona/dretsenenergetics

PERQUÈ NO ET TALLIN
LA LLUM, L'AIGUA O EL GAS,
POSEM TOTA
L'ENERGIA

Ajuntament de
Barcelona

